

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlášené: 10.05.1991

Časová verzia predpisu účinná od: 10.05.1991

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

163

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České republiky

ze dne 20. března 1991,

**kterým se zřizuje Národní park Šumava a stanoví podmínky jeho
ochrany**

Vláda České republiky nařizuje podle § 8 odst. 1 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody:

§ 1

Národní park Šumava

(1) K zajištění ochrany přírody a krajiny na Šumavě v souladu se současnými poznatky ekologických i společenských vědních oborů se zřizuje Národní park Šumava (dále jen „národní park“). Územní vymezení národního parku je obsaženo v příloze č. 1 tohoto nařízení; grafické znázornění území parku je obsaženo v příloze č. 2 tohoto nařízení.

(2) Území národního parku vyznačí orgány geodézie a kartografie v evidenci nemovitostí. Základní mapa, v níž je zakresleno území národního parku v měřítku 1 : 25 000, se uloží na ministerstvu životního prostředí České republiky, mapy z ní odvozené se dále uloží u Českého ústavu ochrany přírody, na okresních a obecních úradech, v jejichž obvodu se území národního parku rozkládá a na Správě národního parku Šumava, jakož i na územních orgánech geodézie a kartografie.

§ 2

Poslání národního parku

(1) Posláním národního parku je uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, zejména ochrana či obnova samořídících funkcí přírodních systémů, přísná ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zachování typického vzhledu krajiny, naplňování vědeckých a výchovných cílů, jakož i využití území národního parku k turistice a rekreaci nezhoršující přírodní prostředí.

(2) Hospodářské a jiné využití národního parku musí být podřízeno zachování a zlepšení přírodních poměrů podle odstavce 1.

§ 3

Správa a rada národního parku

(1) Odbornou organizací pro ochranu přírody, zabezpečení strážní, kontrolní a informační služby, provádění sanačních, údržbářských a jiných nezbytných prací a kulturněvýchovnou činnost je na území národního parku Správa národního parku Šumava se sídlem ve Vimperku (dále jen „Správa“). Správu zřizuje a řídí ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen

„ministerstvo“), které schvaluje její statut a jmenuje jejího ředitele. Správa musí být přizvána ke každému řízení a jednání, které se týká zájmů ochrany přírody i rozvoje národního parku.

(2) K posouzení všech důležitých dokumentů řízení a ochrany národního parku a k přípravě závažných rozhodnutí, zejména k přijetí plánu péče o národní park, územních plánů a lesních hospodářských plánů se zřizuje Rada národního parku Šumava (dále jen „Rada“), která je iniciativním a konzultačním orgánem Správy. Členy Rady jsou zástupci obcí, dotčených okresních úřadů, nejvýznamnějších hospodářských podniků a podnikatelů na území národního parku a vědci a odborní pracovníci. Členy Rady jmenuje a odvolává a jednání Rady svolává ředitel Správy.

§ 4

Členění národního parku do zón ochrany přírody

(1) Metody a způsoby ochrany národního parku jsou diferencovány podle rozdělení národního parku do tří zón vymezených s ohledem na přírodní hodnoty.

(2) Do 1. zóny (přísná přírodní) se zařazuje území s nejvýznamnějšími přírodními hodnotami v národním parku, zejména přirozené nebo málo pozmeněné ekosystémy vhodné pro rychlou obnovu samořídících funkcí. Cílem je uchování či obnova samořídících funkcí ekosystémů a omezení lidských zásahů do přírodního prostředí k udržení tohoto stavu.

(3) Do 2. zóny (řízená přírodní) se zařazuje území s významnými přírodními hodnotami, člověkem převážně pozmeněné lesní a zemědělské ekosystémy vhodné pro omezené, přírodě blízké a šetrné lesní či zemědělské využívání. Cílem je udržení přírodní rovnováhy, co nejširší druhová rozmanitost a postupné přiblížení lesních ekosystémů přirozeným společenstvům. Tato zóna se také využívá k turistice a rekreaci, která není v rozporu s posláním národního parku.

(4) Do 3. zóny (okrajová) se zařazuje území člověkem značně pozmeněných ekosystémů a střediska soustředěné zástavby. Cílem je udržet a podporovat využívání této zóny pro trvalé bydlení, služby, zemědělství, turistiku a rekreaci, pokud to není v rozporu s posláním národního parku.

(5) Vymezení jednotlivých zón stanoví ministerstvo po projednání s dotčenými orgány státní správy a v dohodě s federálním ministerstvem obrany a ministerstvem zemědělství České republiky a zaznamená je v mapách v měřítku 1 : 25 000 a menším uložených na ministerstvu, ministerstvu zemědělství České republiky, dotčených okresních a obecních úřadech a na Správě.

§ 5

Základní povinnosti při ochraně národního parku

(1) Na celém území národního parku je zakázáno:

- a) ukládat odpady, které mají původ mimo území národního parku,
- b) tábořit mimo vyhrazená místa,
- c) parkovat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo vyhrazená místa kromě parkování vozidel orgánů a organizací státní ochrany přírody, lesního hospodářství a zemědělství, obrany státu a ochrany státních hranic, požární ochrany a zdravotní služby,
- d) organizovat hromadné sportovní a rekreační akce,
- e) provozovat horolezectví a létání na padácích a závěsných kluzácích,
- f) sbírat či odchyťovat volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny kromě lesních plodů, není-li stanoveno jinak,
- g) zavádět geograficky nepůvodní druhy planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů,

- h) zavádět intenzivní chovy zvířete, např. obory, farmové chovy, bažantnice a používat otrávených návnad při výkonu práva myslivosti,
- i) měnit stávající vodní režim pozemků kromě případů uvedených v odstavci 2 písm. c),
- j) stavět dálnice,
- k) provádět chemický posyp cest,
- l) těžit nerosty, horniny a humolity kromě stavebního kamene a písku pro stavby v národním parku.

(2) Jen se souhlasem orgánu státní ochrany přírody lze na území národního parku:

- a) vypouštět uměle odchované jedince živočišných druhů nebo znovu zavádět původní rostlinné a živočišné druhy,
- b) zřizovat, měnit či rušit vodohospodářská díla,¹⁾ provádět úpravu a údržbu vodních toků a jiných vodních ploch,
- c) budovat nové či rekonstruovat stávající povrchové odvodnění pozemků,
- d) provádět změny ve využití území včetně změn současné skladby a ploch kultur pozemků,
- e) provádět stavbu silnic, místních komunikací, lesních cest a svážnic,
- f) provádět geologické průzkumy a geologické práce,
- g) ukládat odpady, které mají původ na území národního parku,
- h) těžit stavební kámen a písek pro stavby v národním parku,
- i) provádět vápnění pozemků ležících vně zastavěných částí obcí,
- j) pořádat vyhlídkové lety vzdušnými dopravními prostředky,
- k) zřizovat nové pohraniční přechody,
- l) zřizovat lyžařské vleky a vytyčovat zimní běžecké tratě,
- m) vyznačovat turistické a cyklistické cesty a místa pro parkování,
- n) sbírat léčivé rostliny kromě zvláště chráněných,²⁾
- o) schvalovat lesní hospodářské plány a plány mysliveckého hospodaření.³⁾

(3) Při ochraně stromů a keřů rostoucích mimo les na území národního parku se postupuje podle zvláštního předpisu.⁴⁾ Povolení ke kácení lze vydat jen po projednání se Správou.

§ 6

Omezení vstupu do 1. zóny

(1) V 1. zóně národního parku se lze pohybovat pouze po vyznačených cestách. Vstupovat mimo vyznačené cesty lze pouze na základě povolení Správy, která je může vydat pro plnění pracovních a služebních povinností nebo z jiných důležitých důvodů.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno právo vstupu vlastníků nebo uživatelů dotčených pozemků, pracovníků orgánů státní správy při plnění jejich povinností a právo vstupu podle předpisů o obraně státu a ochraně státních hranic.

§ 7

Plán péče o národní park

(1) V souladu s posláním národního parku (§ 2) a členěním jeho území do zón ochrany přírody (§ 4) vypracuje Správa plán péče o národní park (dále jen „plán“) zpravidla na období deseti let.

Obsahem plánu je zejména stanovení dlouhodobých i krátkodobých úkolů pro ochranu rostlin a živočichů, péče o les a půdu i vzhled krajiny a sídel, zajištění vědeckovýzkumného a kulturněvýchovného využití národního parku, usměrňování a rozvoj turistiky a rekreace, zabezpečení strážní a informační služby, řešení dopravy a výstavby na území národního parku.

(2) Plán slouží jako podklad pro vlastní činnost Správy, pro územní plánování, zpracování lesních hospodářských plánů, kategorizaci a využívání zemědělské půdy i výkon státní správy na území národního parku. Může se členit do podrobnějších záměrů i na kratší časové úseky pro dílčí části (okrsky) národního parku. Plán schvaluje ministerstvo po projednání s dotčenými obcemi a okresními úřady, ústředními orgány státní správy. Lhůta pro vyjádření k plánu je 30 dnů od jeho předložení.

§ 8

Řízení územní a stavební činnosti

(1) Územní rozvoj v národním parku je možný jen na základě plánu péče o národní park (§ 7) a schválené územně plánovací dokumentace, zejména územního plánu velkého územního celku Šumava, který vymezuje ve směrnici pro uspořádání území cíle ochrany přírody.

(2) Investoři a projektanti staveb na území národního parku jsou povinni dbát, aby architektonické řešení staveb nebo jejich změn navazovalo na charakter národního parku a jeho stavební tradice z hlediska estetického začlenění staveb do krajiny.

(3) V 1. zóně je zakázáno umísťování a povolování nových staveb kromě těch, které slouží účelům ochrany přírody.

(4) Ve 2. zóně je zakázáno umísťování a povolování nových staveb kromě zařízení, která slouží ochraně přírody, péči o les a zemědělskou půdu a turistice, obraně státu a ochraně státních hranic, pokud jejich umístění není v rozporu s posláním národního parku.

(5) Ve 3. zóně se nová výstavba a změny staveb povolují jen v případě respektování ekologických a estetických hledisek.

§ 9

Péče o les

(1) Cílem všech opatření v lesním hospodářství národního parku je dosažení přirozené skladby porostů zcela odpovídající danému stanovišti.

(2) Lesy na území národního parku se vyhlásí za lesy zvláštního určení,⁵⁾ pokud svým charakterem nespĺňujú kritéria pro vyhlášení za lesy ochranné. V lesích národního parku se hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu zpracovaného v souladu s posláním národního parku (§ 2).

(3) V lesních hospodářských plánech na území 1. zóny se uplatňují jen pěstební a těžební zásahy dohodnuté s orgánem státní ochrany přírody, které zajišťují udržení nebo obnovu samořídících schopností lesního ekosystému, při omezeném využití technických prostředků. Je zakázáno používat pesticidy, průmyslová hnojiva a skladovat chemické přípravky jakéhokoliv druhu s výjimkou mimořádných okolností a nepředvídaných škod, kdy je nutno učinit potřebná opatření,⁶⁾ a to po předchozím souhlasu orgánu státní ochrany přírody.

(4) V lesích na území 2. a 3. zóny se hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu; v zájmu ochrany genofondu se podle potřeby může prodloužit doba obmýtí a délka obnovní doby. Při obnově porostů je nutno zajistit a využívat především přirozenou skladbu dřevin a přirozenou obnovu lesa. Připouští se použití běžné těžební technologie s vyloučením těžkých těžebních strojů.

§ 10**Zemědělství**

(1) Zemědělská půda se v národním parku využívá zejména jako louky a pastviny pro extenzivní chov dobytka. Není dovoleno používat těžké zemědělské stroje zhoršující fyzikální vlastnosti půdy.

(2) Při zemědělském hospodaření v 1. a 2. zóně národního parku je zakázáno:

- hnojit průmyslovými hnojivy, aplikovat kejdu, silážní šťávy a ostatní tekuté odpady,
- používat pesticidy,
- provádět rychloobnovu drnu a změnu kultury zemědělského pozemku na ornou půdu,
- provozovat a budovat stavby pro ustájení dobytka s kapacitou zástavu větší než je ekologická únosnost dané lokality.

(3) Při zemědělském hospodaření ve 3. zóně národního parku je zakázáno:

- hnojením překračovat ekologicky únosný režim přísunu živin, zejména draslíku, dusíku a fosforu,
- používat pesticidy jako náhradu za vhodnější ekologické postupy kromě případů hrozícího nebezpečí kalamit a přemnožení škůdců.

§ 11**Přechodná a závěrečná ustanovení**

(1) Na sídelní útvary, jejichž zastavěným územím prochází hranice národního parku, se hledí jakoby celé ležely v národním parku.

(2) Správa národního parku plní úkoly odborné organizace ochrany přírody také pro území chráněné krajinné oblasti Šumava.

(3) Tímto nařízením není dotčen výkon státní správy dle zákona č. 169/1949 Sb. na území vojenského újezdu Dobrá Voda.

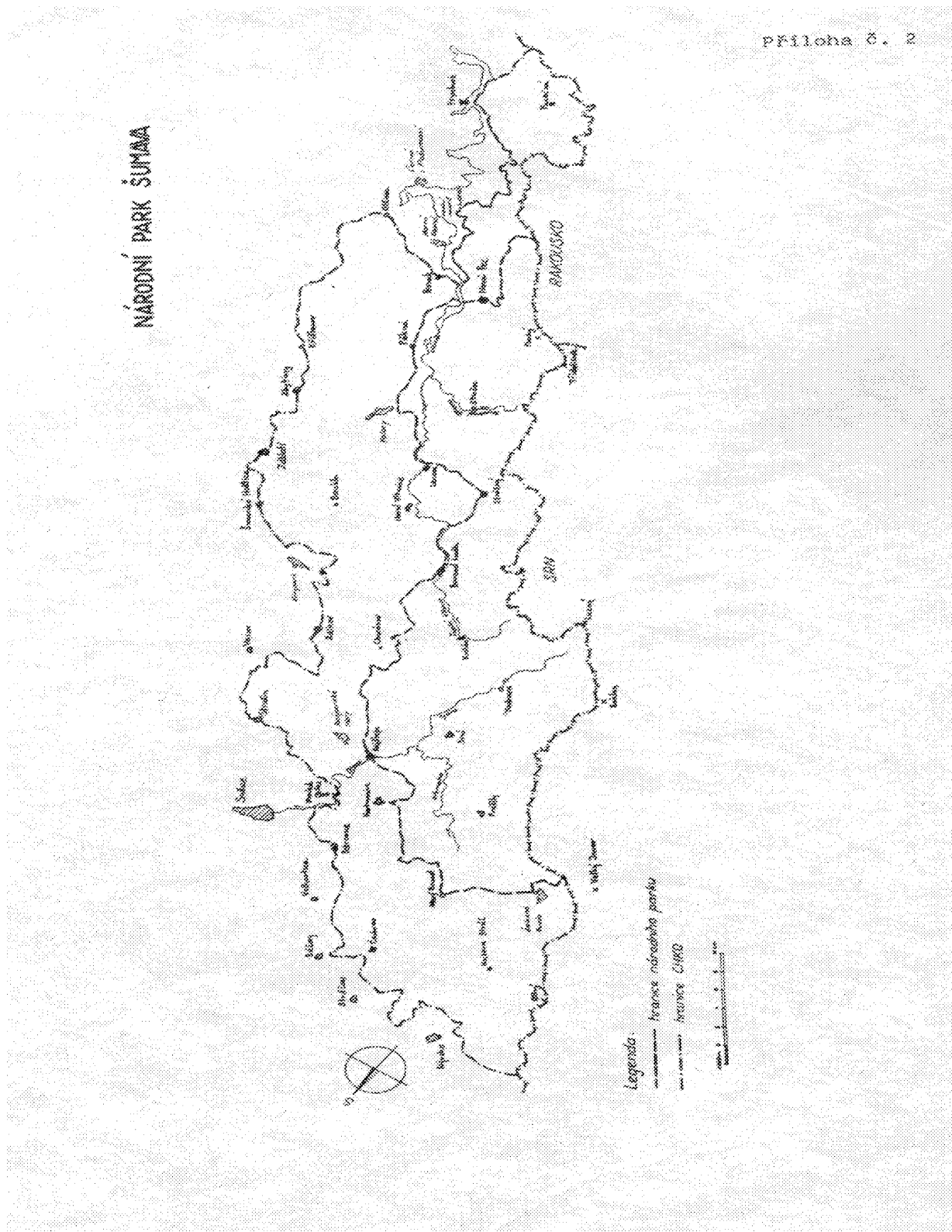
§ 12**Účinnost**

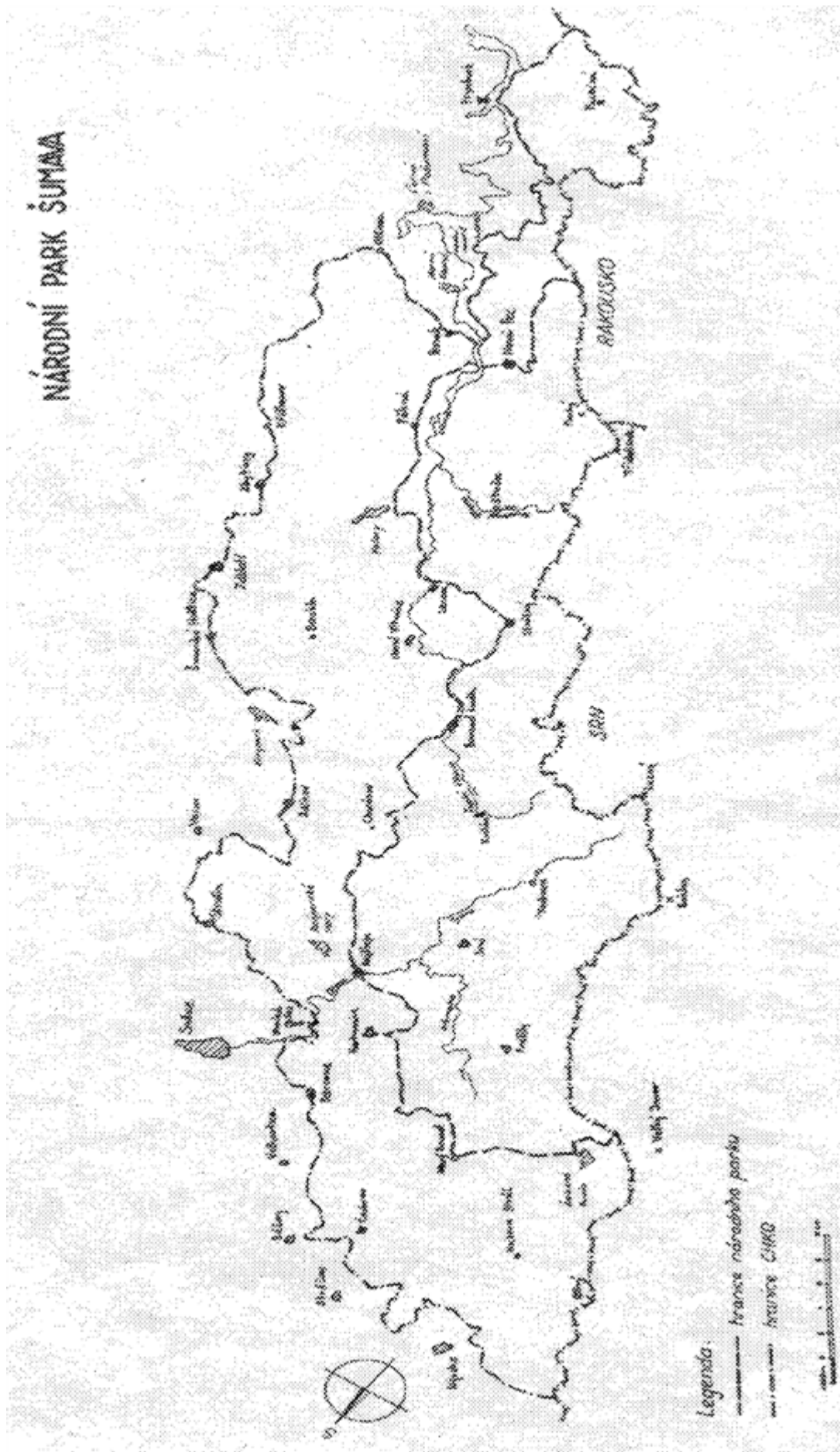
Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

v. z. Vlasák v. r.

Popis hranice Národního parku Šumava

Vnitrozemská hranice národního parku vychází od státní hranice u mezníku 4/11 po cestě ve Ferdinandovském údolí a v Debrníku se stáčí k rozcestí u kóty 804. Dále pokračuje severovýchodním směrem po okraji lesa a po lesních cestách přes kóty 933 a 923 k mostu přes potok, vrací se na kótu 882 a na kótě 828 vyúsťuje na silnici Železná Ruda – Klatovy, kterou sleduje až na rozcestí Starý Bruňst. Zde odbočuje po silnici na Zhůří a dále přes křižovatku silnic nad Keplí probíhá po zpevněné cestě na Poustku, Busil a ke Schöpfrovu dvoru. Zde odbočuje na lesní cestu na Karlov a na Dobrou Vodu. Z Dobré Vody pokračuje po lesní silnici na Velký Babylon a odtud po lesní cestě přes Klášterský mlýn do Rejštejna. Z Rejštejna probíhá hranice národního parku po říčce Losenici až k odbočce na Červenou, po této odbočce do Červené a odtud po lesních cestách přes kótu 844 obchází rezervaci Obří zámek. U mostu pod Popelnou se vrací na Losenici a probíhá po ní až na Zlatou studni. Odtud po lesní cestě na kótu 1141 a dále až na silnici Kvilda – Vimperk, po této silnici pokračuje několik set metrů k severu a odbočuje na lesní cestu pod vrcholem Přílby; od kóty 1131 sleduje okraj lesa až ke kótě 955 pod Novými Hutěmi, kde se napojuje na silnici Nové Hutě – Borová Lada. Přes Borovou Ladu odbočuje na silnici do Horní Vltavice a probíhá po ní až k mostu přes Vltavu na Polce. Z Polky vede hranice národního parku přes brod a kóty 933 a 842 po zpevněné lesní cestě do Strážného, odtud po silnici na Hliniště, kde přechází na říčku Rasnici a po ní pokračuje až k soutoku s Vltavou. Dále probíhá po Vltavě až k železničnímu přejezdu u Velké Nivy. Odtud je hranice vedena po železniční trati k Volarům, přechází na Luční potok, po něm obchází Volary a v místě překřížení Volarského potoka se silnicí se napojuje na silnici Volary – Želnavu, po níž probíhá až do Želnavy a pokračuje stále po silnici do Bělé a Nové Pece. Za Novou Pecí se napojuje na cestu sledující Švarcenberský kanál a pokračuje po ní směrem na Huťský Dvůr a Zadní Zvonkovou. Po cestě k bývalé celnici pak končí na hranicích s Rakouskem u mezníku 1/34.

- 1) § 38 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).
- 2) Vyhláška č. 54/1958 Ú. l., kterou se určují chráněné druhy rostlin a podmínky jejich ochrany.
- 3) § 24 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti.
- 4) Vyhláška MK ČSR č. 142/1980 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o ochraně stromů rostoucích mimo les, o postupu při výjimečném povolování jejich kácení a o způsobu využití dřevní hmoty z těchto stromů.
- 5) § 3 zákona ČNR č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.
- 6) § 21 zákona ČNR č. 96/1977 Sb.

